

ٲو جُفتی څړنوئی شعرپن

څپر اک مو زف
پیوم بڅبنه

٥٠ ٲو جُفتی څړنوئی شعرپن
وحیدالله "غالب" اند

څپر اک مو زف
شاعر: وحیدالله "غالب"

نښونې پښتانه

- ١ تو ات گل مغوندی خشروی سأم تو ارد فدا ا نأیک
- ١ لوډم از قأد ات الف بادوم تو ځیمېن مېست تو پیڅ
- ١ رړوډ اک خیز تویت یت ات خو ډستېن ات پی بنڅ انجوډ
- ٢ یم کاری جهون چای پی می مقصد ته فرایت غل
- ٢ فأمم ته تویت بی مو یتا بی مو زو غوم قین
- ٢ وزم چوپون اتا مالېن ته پایم
- ٣ چپوډ اک ساو مو یار خیز ات سلوم لوډ
- ٣ تو ات زانچ خو کتابکېن اتا ساوی پی کورس
- ٣ تپ تپ اک نرجېد اتا لپ نازی چود
- ٤ هزار قلب موخیز ات یو یو نستی بکار
- ٤ سفید کورته تنأ اندیر ډید ته بارون
- ٤ سوارم قارج تی یت یتم تو خیز اج
- ٥ دی دم داف اک صداندر از مو کن مست
- ٥ چس تو یم دنیا څرانگ آدم ته کبست دوم اندی گیر
- ٥ تو ځیمېن ات فروړېن دل کبابېن
- ٦ عجب نوم ات نښون ډانجی خدای تو ارد
- ٦ پی کلکېن ات ورېځ ات انتظار ات
- ٦ پی مېست ما چس نسوډ یا ډېد زماډ تیر
- ٧ مو خیز اند نث رباب تو ارد وز نوازم
- ٧ عجب دس بی وفا نښتوید موغاڅ اک
- ٧ یم روزی امتیون سباق لاکې ښایم وز
- ٨ وزم در رنج اما غم از فلک نست
- ٨ پښت موند یم مو جون از تو جدا ځیم
- ٨ مو زارډ لو ار قفس ډر از خو یارم
- ٨ وَا مُم یاذ چود اتا خودم شراب وز
- ٩ وزم بلبل خو گل دام تیری ار باغ
- ٩ گل ات لو باغ درون ژبوجم تو وینتاو
- ٩ بیزاری خو جوئم ات مو جون نستی بکار
- ٩ شرابم خود مو کال اندیری وین نست
- ١٠ مو دستور عاشق ات دلدار کایی
- ١٠ سفید ست یم مو غونج از دسته دلدار
- ١٠ تو پوند تید ات تو رفتار مردم ارد خش
- ١٠ بی ځیم تیر ماک تماشا از می دنیا

- نه ریڅم وز یو پرواسینج غاډا یک ۱۱
- خو څیمین ات تو رویج بو ات گه لاک چورج ۱۱
- تویت گل رانگ تی خسروی، ات گل ات نست ۱۱
- آدم دی رید طاقه میست اند بنترخ حساب کبنت ۱۲
- بشاند آدم بشاند کارین ته خش کبنت ۱۲
- اگر قد اعتبار دوستین درون اند ۱۲
- تا نه فېد جور ماش ستار دوست خب کای وز فرېم ۱۳
- تویت توید ات تو یاډنېن دل اند رېد ۱۳
- فک اثم در غم پول ات خو فرادامی رانوشچ ۱۳
- وطن کال خوار نست کال وردی داکام ۱۴
- باغ ارد ژنج اما تویت گل مو قتیر ۱۴
- ای دل مو غریب اکند مو غم یکبا خار ۱۴
- دریا کناری نیئتو ات ډید مزه تماشا ۱۵
- ما رازین از دیف خو یوینکېن یم زمونأ نست تو غم ۱۵
- آهسته آهسته گل تو ډوف ات وز تماشایم تو لاک ۱۵
- اپلاف لوڅین تا نان زف نست اچت کار ۱۶
- قلندر لب اما نست یو تو رانگتیر ۱۶

وحیدالله "غالب" چای؟

وحیدالله "غالب" استاد خوشقدم "غالب" پخ از قریه ډیښاری ولسوالی خورنن ولایت بدخښون از افغونستون طرف، یو سالی ۱۳۶۶ از قرار خوتدکره ډیښار اند از نان سڅ، سال ۱۳۷۴ اند از خرنون خو داد ان نان قتیر ار کابل سڅ، بعد از یی سال زندگی ازمنډن سال ۱۳۷۵ اند تر پاکستون تېخ، ۶ سالېن ار پاکستون ډر از وطن فح ات روزگاری ېن قینی ات مېسکلېن قتیر نېزمېچ، یو یی پاکستون اند مکتب (Aga Khan School, Garden) ات (فاطمی اکادمی) مکتبېن اند تا صنف ۹ ایخ بېچ بعد سال ۱۳۸۱ غالب خوبت پس تر وطن یټچ ات خو مکتب ښېداوی از صنف ۹ اند لیسه ده شهر خرنون اند شروع چورج، یو یی سال ۱۳۸۶ اند امتیون کونکور ډاډچ ات دی دوره اندیری ۲۳۸ نمبری زانېچ خو پوهنتون بلخ اند تر دیپارتمنت دری گد سڅ.

ZTECH کار کبنت.

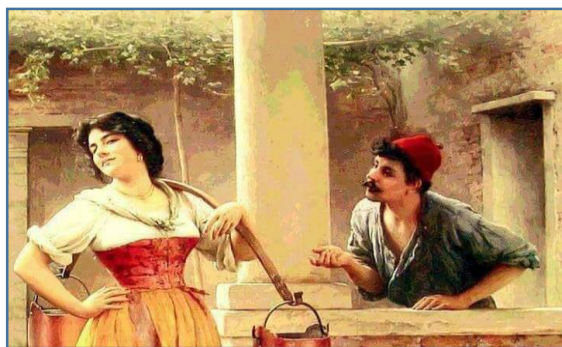
شچ (۲۰۱۷-۳۰-۹) یی کمپنی تخنیک کمپیوتر اند بنوم

(۱)

تو ات گل مغوندی خشروی سأم تو ارد فدا آنانک
بأیم تو دُست تی یت تو مورد کن دعا آنانک
شیرین تو زف خه بنای تـرخوڊم ډیم للایک
تو ات سـر بـشـأند دلسوز از فک پرا آنانک

(۲)

لُودم از قَاد ات الف بادُوم تو خیمبن میست تو پېخ
شَند اکهن پسته مغوند ات میډ برک لو خو خُقهنبخ
نازی چود ات لُودی ای جوُن دسگأ بناگرد موند فنا
یا تـویـت درگیر مو تیر ات یا تو معشوق از تو تبخ

(۳)

رږوُف اک خیز تویت یت ات خو دُستبن ات پی بنخ انجوُفد
تو قَاد اک دس بلند ای جوُن چسم ید پېخ گه ار رانگ ښوُفد
نه فأمم ید بنخ اک رخ یا تو حسن ات تو جمالْم وینچ
اما ایكدوُن ته وز فأمم تو لو موند ات مو دل پرجوُفد

(۴)

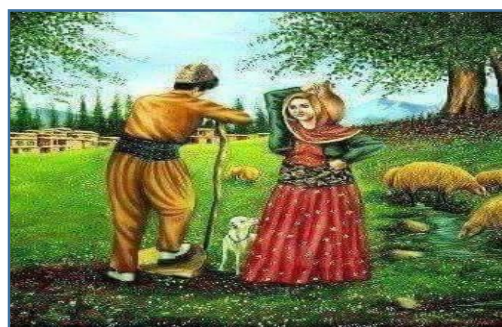
یم کاری جهوُن چای پی می مقصد ته فرایت غل
یو اند وی پی دَام ویز اتا پاڅی پی بیر پل
یو امری ته کښت ات یو یو امری تی تَام ژازد
یو تیزد ته حقیقت تی یت یو کښت ته فک اڅ چل

(۵)

فَامم ته تـویت بی مویتا بی مو زو غوم قین
غم ما خه خو قین ماک خو قینی اندی مو ما زین
ژیـوجم تویتا وز ته تو جات لومی خو سازین
تو ات از فکا تیر بعدی مو ایمون مذهب ات دین

(۶)

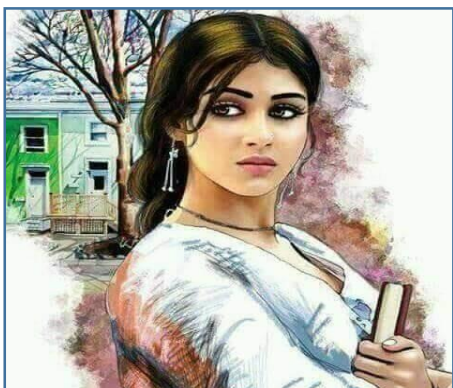
وزم چـوپون اتا مالهن ته پایم
وینم از تـو مـدوم اڅ دی دعایم
کوزه فید توند تو کال تیر ات سا پس بنخ
تماشایم تـویت تو ارد جون فدایم

(۷)

چبۇد اک سآو مو یار خیز ات سلۇم لۇف
وم ارد تبریک تو از عید ات ایۇم لۇف
اگر یا قین اک ات قد لو ومم ژیوج
اگر خۇش قد تو وم غۇر اند مو نوم لۇف

(۸)

تو ات زابنچ خو کتابکین اتأ ساوی پی کورس
ژیوجم تو خو پیخ زنی ات وز انجأمی تو برس
چوژجت خو قرۇر اکبن کمۇن پیخ گأ میست
سڈجم چلیمی ات ڈودم ڈودم روزی پی گورس

(۹)

تُپ تُپ اک نـرجأد اتألپ نـازی چود
بنُپ بنُپ اک چوینتم وم ات خو خیمی روید
دسگأ خأر ات دسگأ خسروی یأ خه تاید
یأ خـرانگ نـرجأد وزم وم سـر نه قود

(۱۰)

هزار قلب موخیز ات یو ییو نستی بکار
نه غیری یار بکار مورد نه تیرأما نه بهار
وزم یی عاشق اتأ عالمهن عشقی فنا
دل اندی یی جاییت یو جای جای یی یار

(۱۱)

سفید کورته تنأ اندیر ذید ته بارون
تماشایم تویت سذجم وز حیرون
بنخ اک تق تق ته کهنیت ات وز تو بایم
خدای کهنیت از خو کار ما سأمی بنیمون

(۱۲)

سوارم فارچ تی یت یتم تو خیز اج
خه چوبست ات تر مو لو ځیمهن درون راج
برازی بنخ تو نای اندیر دځېست یا
خه تیزد یا بنخ تو نای راگهن فآ راج

(۱۳)

دی دَم دَأف اک صداندير از مو كن مست
خو حسن ات خو هداندير از مو كن مست
عجب زيب تو ارد ته ذيد كَال تيري شال اك
كو بنای نعت ات ثناندير از مو كن مست

(۱۴)

چس تو یم دنیا خُرانگ آدم ته کبست دؤم اندی گیر
یو یو قصر اند ات یو یو پوند تیر وی قهرخندیری ژیر
بعضینهن نَأن نه وینت ات بعضینهن از خو داد
دسگأ دنیا یو خوش ات یو اند وی کارهن تیر چی بیر

(۱۵)

تو خیمهن ات قُرورهن دل کبابهن
تو شندنهن غَأف درون از شَأف لهابهن
تو ماک لُو بوتل ات گوچ اک تو کَال تیر
تو ار عضوی بدن یو یو کتابهن

(۱۶)

عجب نۆم ات نبهون څاڅی خدای تو ارد
بشاند ات پاک دل څاڅی ای کځای تو ارد
تو تآم هیچ وخت وی مآکن از دل اند پاک
څه دآکچورجی مقوم ات دسگآ جای تو ارد

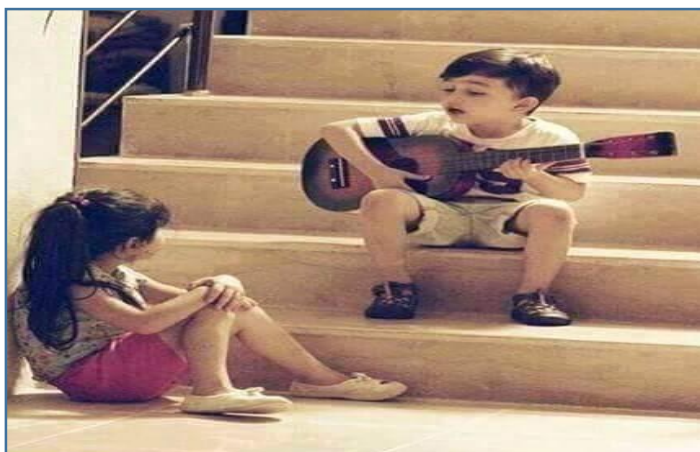
(۱۷)

پی کلکهن ات ورېځ ات انتظار ات
مو فکر ات مو خیال اند بی قرار ات
توغم مآ خآر یدم تش تر تو خیز وز
تویت جوون ات مو نقشی روزگار ات

(۱۸)

پی میست مآ چس نسود یا څېد زمآ څیر
تو چاست ات آهسته آهسته یا نسود څیر
تو صورت دسگآ خشروی ټآود ات از وم
جهون غل نو جوون ات یا نسود پیر

(۱۹)

مو خیز اند نت رباب تو ارد وز نوازم
خو شعرین اند خو دل راز تو اردی بازم
نغور ات وز خو هر مصرع اندی لوقم
تویم ژیوج ات مدوم ات تو ارد نیازم

(۲۰)

عجب دس بی وفا نبتوید مو غاخ اک
پرنده رانگ تی کنت پرواز مو غاخ اک
خو یی تسلیم یا چورج بی وفایرد
دعایم وز وم ارد قد ساز مو غاخ اک

(۲۱)

یم روزی امتیون سباق لاکي بنایم وز
از کار بیدرک خونر لاکي جایم وز
نه چت بکار نه فیس بوک اتا چکر
لاکن عبادت ات کوئر خورد دعایم وز

(۲۲)

وزم در رنج اما غم از فلک نست
 لپث قینم مگم دل کم نمک نست
 عجب کینست یم زموناً ظالمی شیچ
 زموناً غم یو چای از وم درک نست

(۲۳)

پدست موند یم مو جون از تو جدا قیم
 مزار اند وز قیم یا تر خارغ تیم
 شمال اک ساو تو یکبا زاز وم احوال
 وم ارد لوؤف از جدایم گانچم وز سیم

(۲۴)

مو زارڈ لو ار قفس ڈر از خو یارم
 مو جون اند نست نفس ڈر از دیارم
 خو یار ات خو دیار فکرم بنأب ات میت
 وزون ديف جأت خو جون مس وز نثارم

(۲۵)

وَأُمُّ يَاذْ چود اتأ خودم شراب وز
 چلمم زانبت مڈست چودم خراب وز
 دی فکر اندم قُذ وز داڈ دأرڈی کأمین
 نه فأمتم ديف تآ دیم ات سأم کباب وز

(۲۶)

وزم بلبل خو گل دَام تیری ار باغ
جدا از وم خه سَام سَوْد یم مو دل داغ
خدای جوْن وم دل اندیر وِیْث مو الفت
تو لَاک ار خُوند وزینت یا از مو کار لاغ

(۲۷)

گل ات لَو باغ درون ژِیوجم تو وینتاو
نسیمی صبحدم لَو تو اند تو تیداو
چسم میست ات تو صورت لَو خو ییوات
تو شَاند ات وز چسُم ژِیوجم تو شینتاو

(۲۸)

بیزاری خو جوْنم ات مو جوْن نستی بکار
یم زارْدی اچت مو روز نه دَبد ات نه قرار
گا یاخ تی ته تاوم ات کباب رَان تی جاغُم
گا شَاندم ات وز واغَم از دستی خو یار

(۲۹)

شرابم خود مو کَال اندیری وِیْث نست
پی دَام گَارْدَا اماناوم برِیْث نست
مو دل غل وم بَنکیرت ات کَبِنت بُروَان
اما یا بِنَا اچت غم از خُنْیْث نست

(۳۰)

مو دستور عاشق ات دلدار کایی
مو دستور مهربون غمخوار کایی
بنکر فک مم جهون تیر ات خو چرط دأڅ
مو دستور با وفا تو ارد یار کایی

(۳۱)

سفید ست یم مو غونج از دسته دلدار
غریبم ست پی کنج از دستی وم کار
هزارا بوت وارثت یم مو دل نود
غل ات یا بی وفا څید از مو آزار

(۳۲)

تو پوند تید ات تو رفتار مردم ارد خش
تو نازبن ات تو کردار مردم ارد خش
تویت شیرین اتا میست ید تو صورت
تویت خشروی تو پندار مردم ارد خش

(۳۳)

پی خیم تیر ماک تماشا از می دنیا
پی پاڅ بوت اک قتیر مه ساو تو صحرا
فک ات چیز زیب جفت غیر از خدای اند
تو ماکن غم یو ناحق سود ته رسوا

(۳۴)

نه ریڅم وز یو پرواسینج غاڅا یک
شچم دس رحماجن قین اندیُم دک
نرید موند شیچ امید از زنده گونی
غم اندم وز چی فرق ات از غمم ږک

(۳۵)

خو خیمېن ات تو رویج بون ات گه لاک چوړج
دڅېست دس تو ات مسافر از وطن تویج
فقط وز قــــارڅی یم شچ تو ارد دعا یم
تو ناگ څاڅ قینی یت غم از خو خیز بورج

(۳۶)

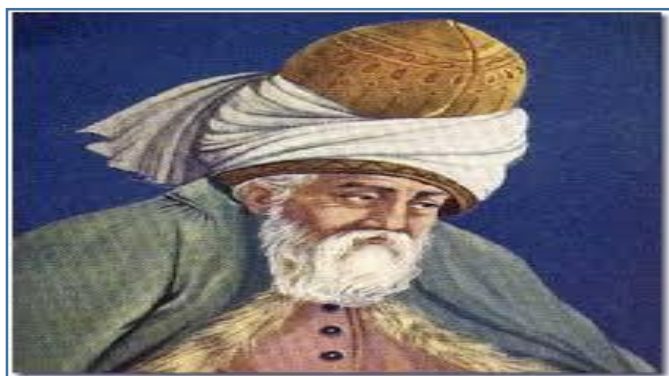
تویت گل رانگ تی خشروی، ات گل ات نست
تویت بلبل مغــــوند ات ، بلبل ات نست
تو صورت گل صدا اندیرت تو بلبل
دی جاتم لــــود گل ات یا بلبل ات نست

(۳۷)

آدم دی رید طاقه میست اند بنتارخ حساب کبنت
میئن نه داید ویرد زیب ید دثو مغوند ویرد زینست
طاقه خه رست ته هر تآم بهیبن خیالی لپ وینت
چرط داید خیال کبنت اته نیک از بد اند یو پرگبنت

(۳۸)

بشاند آدم بشاند کاربن ته خش کبنت
یو میوه از نهالی پر ثمر رینست
وزونت دایم زر اند زرگر وی قیمت
بشاند آدم نغوړ کای گای داید زینست

اگر قد اعتبار دوستبن درون اند

(۳۹)

اگر قد اعتبار دوستبن درون اند
فک ات دنیا پدست ویف عشق جنون اند
اما شک چورچی ویرون از فک چیزی
نه ریڅ شیچ اعتبار دنیا فنون اند

(۴۰)

تا نه فهد جور مآش ستار دوست خب کای وز قهریم
ار چی همــــرا مس رفاقت لومی حرام وز خه تهم
زندگی اندیر دوست قرأدو قین اما دونهمن یی دم
ای بشأند دوست وز خو دل زازم تو دستان تیر ربهم

(۴۱)

تویت توید ات تو یاژپنهن دل اند رهد
یو چای لوفد تآم لدوش نوم از دل اند بید
اگر خرنون درون کوپن خه چانهن
صدا یاژد نان گه نست یا از لدوش زهد

(۴۲)

فک ائام در غم پول ات خو قرادأمی رآنوبنچ
فک ائام در غم ملک ات وی خو دادأمی رآنوبنچ
دوری عشق ات یو رفاقت نه ونی از می ترؤد
فک ائام در غم پول ات خو سوؤدأمی رآنوبنچ

(۴۳)

وطن کأل خوار نست کأل وردی داکام
وطن جنت اما دوزخ دی ماکام
چسام لوڤهن وطن نان ات خو نان جات
یادیت ییو ات فیام از بنڅ دی بیاکام

(۴۴)

باغ ارد ژنج اما تویت گل مو قتیر
عشق ار می مو دل عاشقی بلبل مو قتیر
ار خوڼدی دی څاد ژنج وزم نست دی غم
مونډهن مو علی یتا وی دلدل مو قتیر

(۴۵)

ای دل مو غریب اکند مو غم یکبا خار
دس کاری تو کن تو وم مو خیز یکبا قار
یأ لوڤد اگا وز نه ژیوج از ویت نه سام
لوڤ نریویم اند، اما یو ڤېد یا نی سار

(۴۶)

دریا کناری نیټتاو ات څید مزه تماشا
تر آسمونی چینهټاو ات څید مزه تماشا
تاقاً تو څی ات خب مست چرط څاڅوم خیال اند
جام تر خو جام جکتاو ات څید مزه تماشا

(۴۷)

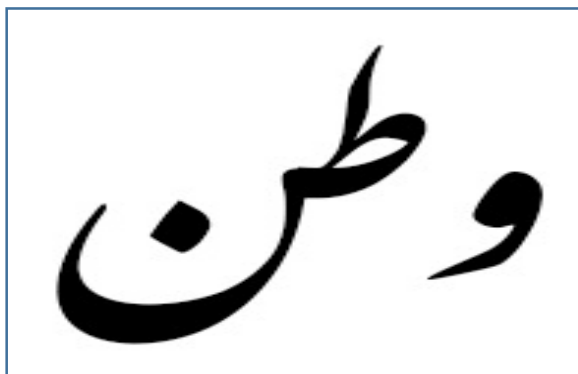
ما رازېن از ديف خو يوشکېن یم زمونأ نست تو غم
ماکی قین از خو اچت یم آب دونا نست تو غم
خوند خو فرق ارد ماش دیام ات خون گلا از زندگی
فام فک ات از می ترود یم چرخ کونا نست تو غم

(۴۸)

آهسته آهسته گل تو څوڅو ات وز تماشایم تو لاک
از هزار گل ییو نخو خوش تو ارد نیاذد څاڅو تر خو تاک
بوی کی ديف ريحون چدوم څاڅو از وی غونجهن اند کی ناز
بعد تو چس میست سؤد درو نیود وینت اگریا از تو ماک

(۴۹)

اېلاّف لوفین تا نان زف نست اچت کار

خه کهنّت ار تّام دی خدمت ریڅج بیکار

نفّام داڅ عاقلېن چیز ارد دی لوفېن

وطن نان ات مدوم داڅېن دی تکرار

(۵۰)

قلندر لپ اما نست ییو تو رانگتیر

کلونکار ات عجب ید پاڅ پاڅ تیر

زماڅ ات آسمون تیر کام حسابی

تو فکری دسگا خاښ لویا متک ژیر

لپ ات قللوغ دوستېن از تما ښېداو

وحیدالله "غالب"